

Menachem Mendel of Horodak
Pri Ha'eitz
Parshas Yisro

And G-d spoke all these words, saying. (Exodus 20:1)	וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר" (שמות כ, א).
[Rashi's commentary from Mekhilta:] This teaches that the Holy One, blessed be He, spoke all Ten Commandments in one utterance, something that is impossible for a human to say. If so, why does the verse say "in one utterance"? Again: "I am" and "You shall have no other gods"—He later explained each commandment separately.	פֶּרֶשׁ רַשִׁי מִמְּכִילְתָּא: מְלִמֵּד שְׁאָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת בְּדַבּוּר אֶחָד, מֵה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לומר כֵּן, אִם כֵּן מֵה תִּלְמוּד לומר בְּדַבּוּר אֶחָד? -עוד: "אֲנִי וְלֹא יֵהִי לְךָ" - שְׁחֲזַר וּפִרְשׁ כָּל דְּבָר בְּפָנֵי עַצְמוֹ.
The rabbi opened with the statement of our Sages, of blessed memory (Shabbat 88a): "At the moment when Israel said, 'We will do' before 'We will hear,' sixty myriads of ministering angels came to each and every Israelite and placed upon them two crowns—one for 'We will do' and one for 'We will hear' etc. There at Horeb, they received them, and at Horeb, they were removed" etc. Our Sages said: "And Moses merited them all" etc.	פֶּתַח הָרַב בְּמֵאמְרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שבת פח, א): "בְּשַׁעֲהַ שְׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנַשְׁמָע, בְּאוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְקִשְׁרוּ לוֹ ב' כֶּתֳרִים, אֶחָד כְּנָגֵד נַעֲשֶׂה וְאֶחָד כְּנָגֵד נִשְׁמָע וְכו', שֶׁם בְּחוּרְבַּ טַעֲנוּ וּבְחוּרְבַּ פָּרְקוּ וְכו', אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: "וְכָל זֶכֶה מִשָּׁה" וְכו'.
Rabbi Elazar said: When Israel preceded "We will do" to "We will hear," a divine voice went forth and said, "Who revealed this secret to My children, which the ministering angels use?" As it is written (Psalms 103:20): "Bless the Lord, His angels, mighty in strength, who do His word, to hear" etc.—first they do, and then they hear.	אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּשַׁעֲהַ שְׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, יֵצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה "מִי גָלָה לְבָנֵי רַז זֶה שְׁמֵלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מִשְׁתַּמְשִׁין בּוֹ", דְּכִתְיִב (תהלים קג, כ) "בָּרְכוּ ה' מַלְאָכָיו גִּבּוֹרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעָ" וְכו' – בְּרִישָׁא עֹשֵׂי וְהֵדָר לְשִׁמְעָ.
Also there, Rava said to that heretic who said to him: "You are an impetuous people who put your mouth before your ears. You should have first listened to see if you could accept it," etc. He said to him, etc., as it is written (Proverbs 11:3): "The integrity of the upright shall guide them" etc.	גַּם שָׁם מֵאמַר רַבָּא לְהוּא מֵינָא דְקָאָמַר לֵיהּ: עָמָא פְּפִיזָא דְקִדְמִיתוּ פּוּמִיכּוֹ לְאוּדְנִיכּוֹ, אַפְתִּי בְּפִתְחוֹתֵיכּוֹ קִימִיתוּ, בְּרִישָׁא אִיבַעֲיָא לְכוּ לְמִשְׁמָע אִי מְצִיתוּ קְבִלִיתוּ וְכו', אָמַר לֵיהּ וְכו' כְּתִיב בֶּן (משלי יא, ג): "תִּמְתּוּ יִשְׂרָאֵל תִּנְחָם" וְכו'.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

And behold, our Sages, of blessed memory, said (Zohar Introduction 5a): "With the Torah, the Holy One, blessed be He, created the world." That is wisdom, as the Targum explains: "In the beginning He created"—in wisdom He created (Genesis 1:1). And behold, regarding creation, our Sages, of blessed memory, explained in the clarity of their words, the words of the living G-d, and said: "Before the Holy One, blessed be He, created the world, He and His Name alone existed. And from the light of His garment, He created the world, like a snail whose garment comes from itself" (Genesis Rabbah 21:5).	וְהִנֵּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (זוהר הקדמה ה, א): "בְּאוֹרֵי תֹרָה בָּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא" שֶׁהוּא הַחֲכָמָה, כְּפֹרֵשׁ הַתִּרְגוּמוֹ: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא" - בְּחוֹכְמַתָּא בָּרָא (בראשית א, א). וְהִנֵּה עֲנִין הַבְּרִיאָה פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּצֻחוֹת דְּבִרְיָהֶם דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים וְאָמְרוּ: "קִדְּם שְׂבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הֵיךְ הוּא וְשִׁמוֹ לְבַד, וּמֵאֹר לְבוּשׁוֹ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם כְּהֵדִין - קִמְצָא (דְּלְבוּשִׁיָּה מִיְנִיהּ וּבִיהּ) (בראשית רבה כא, ה).
And in order to understand this (Proverbs 3:20): "By His knowledge, the depths were split" (Isaiah 58:8) – the explanation of the concept of Tzimtzum, and it is necessary to know: Since the Infinite, blessed be He, contracted Himself in the creation of the world, as stated (Opening of Etz Chaim), "When it arose in His simple will."	וּבְכֹדִי לְהַבִּין זֶה (משלי ג, כ) "בְּדַעַתּוֹ תִּהְיוּמוֹת יִבְקַע" (ישעיה נח, ח) – פֹּרֵשׁ עֲנִין הַצִּמְצוּם, וְהוּא לְהִיּוֹת יָדוּעַ: כִּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא – צִמְצָם אֶת עַצְמוֹ בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם, כְּמֵאמֶר (פתיחת ספר עץ חיים) קִשְׁעָלָה בְּרִצּוֹנוֹ הַפְּשׁוּט.
And behold, the concept of Tzimtzum is the elevation of the simple will, and man proves this—since he includes within himself the entire order of creation. Before thought enters into letters and words and their understanding, the thought roams without boundaries or limits, neither grasping nor being grasped.	וְהִנֵּה עֲנִין הַצִּמְצוּם הוּא עֲלִיַּת הַרְצוֹן הַפְּשׁוּט, וְהָאֲדָם יוֹכִיחַ – שֶׁנִּכְלָל בּוֹ כָּל סֵדֶר הַבְּרִיאָה, וְקִדְּם כְּנִיסַת הַמַּחֲשָׁבָה בְּאוֹתִיּוֹת וּתְבִירָה וְהַבְנָתָה – הִנֵּה הַמַּחֲשָׁבָה מְשׁוּטָטֶת בְּלִי מְצָרִים וּגְבולִים וְאִינָה מִשְׁגָּת וּמִשְׁגָּת.
Though comprehension is within its potential, when it desires and enters the boundaries of letters of its will, yet before its entry, when it is beyond all boundaries, comprehension has no grasp at all—it is like nothingness, void, and darkness.	אִם אָמְנָם הִיּוֹת הַהִשְׁגָּה בְּכַחַהּ, כְּשֶׁתִּרְצָה וְתִכְנַס בְּגְבוּלֵי אוֹתִיּוֹת רְצוֹנָהּ, אָבָל קִדְּם כְּנִיסָתָהּ, שֶׁהִיא מִפְּשׁוּט מְכַל גְּבוּל, אֵין לַהִשְׁגָּה שׁוּם תְּפִיסָה – כְּמוֹ אֵין וְאֶפְסִי וְחֹשֶׁךְ.
And this is the concept of Keter (Crown), and after it, Chochmah (Wisdom), "From nothing it shall be found" (Job 28:12). For Chochmah is the Tzimtzum from the expansiveness and nothingness, in order to	וְהוּא עֲנִין "כֶּתֶר" וְאַחֲרֶיהָ ה"חֲכָמָה" – "מֵאֵין תִּמְצָא" (איוב כח, יב), כִּי הַחֲכָמָה הוּא ה"צִמְצוּם" מִן הַהִתְפַּשְּׁטוּת וְאֵין בְּכֹדִי לְהַכְנִיס

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

bring thought into the boundary of letters and words, and afterward, understanding.	המחשבה בגבול אותיות ותבות, ואחר כך ההבנה.
Behold, the beginning of the revelation of the light of comprehension is that it contracts itself, but the essence of the vitality of the light of comprehension is the nothingness and void. The proof is that when a person moves from one matter to another in depth, it is impossible for him to immerse himself deeply in the second matter until he becomes astonished for a moment. And the concept of astonishment is that it elevates the thought to the root of its beginning, which is nothingness and void, and he does not think of anything until afterward, when he can contract his thought into another matter to illuminate it there. Thus, the true essence of the vitality of comprehension is the nothingness and void that appears like darkness.	הרי שתחלת התגלות אור ההשגה – הוא הצמצום את עצמו, אבל עקר החיות של אור ההשגה – הוא האין והאפס, והראיה קשאדם יוצא מענין לענין בעמקות, אי אפשר לו להכניס עצמו להעמיק בענין השני עד שמשתומם קשעה חדא, וענין ההשתוממות הוא, שמעלה המחשבה אל תחלת שרשה שהוא האין והאפס ואינו חושב כלום עד שאחר כך באפשרו לצמצם מחשבתו בענין אחר להאיר שם, הרי שעקר אמתות כח חיות ההשגה – הוא האין והאפס הנראה כמו חשוק.
But this is due to the lack of ability of limited beings to comprehend the boundless. Therefore, wisdom and contraction are the beginning of revelation and light. Yet, although nothingness and the expansiveness preceding contraction are the essential light illuminating within contraction, "What is man that You should know him, and the son of man that You should consider him?" (Psalms 144:3). And it is impossible for a person to contemplate unless through contraction, in detail upon detail.	אבל הוא מחמת העדר כח המגבילים להשיג בלי גבול, לכן החכמה והצמצום הוא ראשית ההתגלות והאור, אם אמנם האין וההתפשטות שקדם הצמצום – הוא העקר האור המאיר בצמצום. אבל "מה אדם וידעו בן אנוש ויחשבו" (תהלים קמד, ג), ואי אפשר לאדם לחשב אלא אם כן על ידי הצמצום פרטים פרטים.
Whereas the Infinite, blessed be He, the Cause of all causes (Tikkunei Zohar 110a), before whom is anything revealed? Yet before Him, all secrets and the orders of creation are revealed (Zikhronot, Mussaf, Rosh Hashanah). And the more subtle something is—being nothingness, void, and abstracted from boundaries—the more it is bound to Him, may He be blessed, in His essence, without	מה שאין כן אין סוף ברוך הוא עלת כל העלות (תיקוני זוהר קי, א), אם לפנייהם מי גלוי, לפניו נגלו כל תעלומות וסודרי בראשית (זכרונות מוסף ראש השנה), וכל היותר דק אין ואפס ומפשט מגבול הוא יותר דבוק בו יתברך עצמותו בלי שום מלבוש, וכל המתגלה יותר המה מלבושים ומסכים המבדילים בין הקדש

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

any garments. And all that is revealed is only garments and veils that separate between holiness.	
And behold, when it arose in His simple will to create the world, the will is what contracts the Tzimtzum, which is wisdom, and by His will, He created. That is, "In the beginning, He created Tzimtzum"—as its Targum explains: "With wisdom, He created." And already, all the "And He said" statements in Scripture (Genesis 1:3-29) were created within the first will. For from the beginning, He desired all the creations. This is what our Sages said (Genesis Rabbah 12:3): that all were created at once in the first instance.	וְהִנֵּה כְּשֶׁעָלָה בְּרָצוֹנוֹ הַפְּשוּט לִבְרָא אֶת הָעוֹלָם, הָרָצוֹן הוּא הַמְצַמֵּץ אֶת הַצְּמִצּוּם שֶׁהוּא חֻכְמָה, וּבְרָצוֹנוֹ בָּרָא, שֶׁהוּא "בְּרֵאשִׁית אֶת הַצְּמִצּוּם -בָּרָא" כְּתָרְגוּמוֹ "בְּחוֹכְמָתָא בָּרָא", וּכְבָּר נִבְרָאוּ כָּל הַ"וַיֹּאמֶר" שֶׁבְּמִקְרָא (בְּרֵאשִׁית א, ג-כט) בְּרָצוֹן הָרִאשׁוֹן, שֶׁהָרִי מִתְחִלָּה רָצָה בְּכָל הַבְּרִיאוֹת, זֶהוּ אִמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה יב, ג): שֶׁכֻּלָּם בְּרֵאשׁוֹן נִבְרָאוּ.
But their revelation to the level of comprehension of limited beings was only possible in particular details, and this is the meaning of the repeated "And He said, and He said." However, the first "And He said" is "Let there be light" (Genesis 1:3), which is the beginning of revelation. This Tzimtzum is the light that enables comprehension for limited beings. For at first, it was darkness to their comprehension before the Tzimtzum.	אָבֵל הִתְגַּלְוֹתָם לְמִדַּת הַשְּׁגָת הַמִּגְבָּלִים לֹא-הָיָה בְּאִפְשָׁרוֹת כִּי אִם פְּרָטִים פְּרָטִים, וְזֶהוּ "וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר", אָבֵל "וַיֹּאמֶר" הָרִאשׁוֹן -הוּא "וְהָיָה אֹר" (בְּרֵאשִׁית א, ג) שֶׁהוּא תְּחִלַּת הַהִתְגַּלּוּת -שֶׁהוּא הַ"צְּמִצּוּם" הוּא הָאֹר הַלְּהִשְׁגָּת הַמִּגְבָּלִים, שֶׁהָרִי בְּתִחְלָה - חֲשׁוֹךְ הוּא לְהִשְׁגָּתָם קִדָּם הַצְּמִצּוּם.
And behold, the first light was also concealed for the righteous in the future to come (Genesis Rabbah 3:6), and in its concealment, it is in "Binah," which is called "the future to come" (Zohar Shemot 17b). For the Tzimtzum, which is Chochmah, is later clothed in Binah, Da'at, and Midot. And it is not used except by the righteous, who remove form and all matters of garments from their use in the service of G-d.	וְהִנֵּה הָאֹר הָרִאשׁוֹן -גַּם כֵּן נִגְנַז לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבָא (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ג, ו), וּבִנְיָזָתוֹ הוּא בְּ"בִינָה" הַנִּקְרָא לְעֵתִיד לָבָא (זוהר שְׁמוֹת יז, ב), שֶׁהָרִי הַצְּמִצּוּם שֶׁהוּא "חֻכְמָה" - מִתְלַבֵּשׁ אַחֵר כֶּה בְּבִינָה וְדַעַת וּמִדּוֹת, וְאִינוּ מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ כִּי אִם הַצַּדִּיק הַפּוֹשֵׁט צוּרָה וְכָל עֲנִיבֵי הַמִּלְבוּשִׁים הֵהֱם 'מִלְהַשְׁתַּמֵּשׁ עַל יָדָם בְּעִבּוּדַת ה'.
This is like the words of that heretic to Rava: "First, you should have listened to see if you could accept it," meaning to assess within oneself through Midot and garments. But in truth, it is not so, for rather, "The righteous shall live by his faith" (Habakkuk 2:4).	שֶׁהוּא כְּדַבְרֵי הַהוּא מִינָא לְרַבָּא: "בְּרִישָׁא אֵיבְעִי לָכוּ לְמִשְׁמַע אֵי מְצִיתוֹ קְבִלִיתוֹ", שֶׁהוּא לְשַׁעַר בִּנְפֻשׁוֹ עַל יְדֵי הַמִּדּוֹת וְהַמִּלְבוּשִׁים. וּבְאֵמַת אִינוּ כֵּן כִּי אִם "צַדִּיק בְּאֵמוּנָתוֹ יִחְיֶה" (חִבְקוֹק ב, ד),

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

Faith is Chochmah and Tzimtzum—without any intellectual comprehension to distinguish between good and evil.	אמונה שהיא ה"חכמה והצמצום" - בלי שום הבנה לדעת בין טוב לרע.
Therefore, first comes "We will do," simply out of faith, and afterward "We will hear." And as is known, action depends on Chochmah, as it is stated (Psalms 104:24): "All of them You made with wisdom," and (Proverbs 3:19): "With wisdom, He founded the earth," which refers to action.	ולכן ברישא "נעשה" סתם מחמת האמונה ואחר כך "נשמע". וכידוע שענין העשיה תלוי בחכמה, כמאמר (תהלים קד, כד): "כלם בחכמה עשית" ו"בחכמה יסד ארץ" (משלי ג, יט) שהיא עשיה.
And hearing depends on Binah, as it is stated (Job 13:1): "The ear understands," and as it is stated (Chagigah 3b): "A heart to hear"—which refers to understanding.	והשמיעה תלוי בבינה, כמאמר (איוב יג, א): "אזן תבן לה", וכמאמר (חגיגה ג, ב): "לב לשמע" - שהוא ההבנה.
And the matter of faith: "The Lord G-d has not given it to the nations of the earth" (Amidah prayer, Shacharit on Shabbat), for they follow only their intellect, the stubbornness of their hearts, and their understanding. They are "judgments that they do not know" (Psalms 147:20) without unity, for they are separate. But Israel is holy, and they believed in the Lord (Exodus 14:31) and in His Torah, which is the primordial wisdom.	וענין האמונה "לא נתנו ה' אלקים לגו"י הארץ" (תפלת העמידה שחרית שבת) כי אם אחרי שכלם ושרירות לבם והבנתם ילכו, שהם "משפטים בל ידעום" (תהלים קמז, כ) בלי יחוד כי נפרדים הם, מה שאין כן ישראל קדושים הם ויאמינו בה' (שמות יד, לא) בתורתו, שהיא החכמה הקדומה.
And after this faith, which immediately brings about action—these are the commandments: "Which a man shall do and live by them" (Leviticus 18:5) through faith. And "Wisdom gives life to those who possess it" (Ecclesiastes 7:12). And the entire purpose of performing the physical mitzvah, or engaging in Torah and prayer, comes from his faith in them, knowing that they have descended from His will, blessed be He: "For He commanded, and it stood" (Psalms 33:9), from eternity to eternity, until it reached the level of action.	ואחרי האמונה זו הגורמת תכף העשיה, אלה המצוות "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" (ויקרא יח, ה) באמונה, ו"החכמה תחיה בעליה" (קהלת ז, יב), וכל עקר מגמתו בעשיית המצוה הגשמית או בעסק התורה והתפלה - מחמת אמונתו בהם שנשתלשלו מרצונו ויתברך, "כי הוא צוה ויעמד" (תהלים לג, ט) מעולם לעולם עד שהגיעו למדרגת המעשה.
Consequently, the act of the mitzvah transforms and elevates from world to world until it reaches the future	וממילא נהפך הוא במעשה המצוה שמעורר מעולם לעולם, עד שמגיע לעתיד לבא - שהוא המאוסף את הכל ויחיד האמת.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

to come, which is the gathering of all things and the true unity.	
This is the place of "hearing," as it is stated (Megillah 14b): "Let me hear," which refers to unity, and as it is stated (I Samuel 15:4): "And Saul gathered the people," where "hearing" (vayishama) refers to gathering. Therefore, one desires action so that it reaches His simple will through its fulfillment—"For He spoke, and His will was done" (Sifrei Pinchas 143).	שהוא מקום השמיעה כמאמר (מגילה יד, ב) "השמיעי לי" שהוא לשון --יחוד, וכמאמר (שמואל א טו, ד): "וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת הָעָם" שהוא לשון אסיפה, ולכן רוצה בעשייתה כדי שיגיע לרצונו הפשוט בעשיתו - "שָׁאֵמַר וַנַּעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ" (ספרי פנחס קמג).
And this is by way of analogy: from the lowest of the low and the most insignificant of those who serve a mortal king, who are exceedingly distant from the king. Yet, even so, their entire existence is in carrying out the king's command. Perhaps, through performing even these lowly tasks, they will be drawn into the king's thoughts after he has spoken, and his will is done.	והוא דרך משל, מן השפלי שפלים והפחותים שיש למלך בשר ודם והמה רחוקים מאד מאד מן המלך אף על פי כן כל עקר עשייתם פקדת המלך, אולי מחמת עשייתם הפחיתות הזה, יסתעף שהמה יגיעו בתוך מחשבת המלך אחרי שָׁאֵמַר וַנַּעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ.
So too, the purpose of performing physical mitzvot is to reach attachment to the true unity, which is "a heart that hears" (I Kings 3:9). And this is: We will do, and afterward, we will hear.	כן הענין במעשה המצוות הגשמית - העקר הוא להגיעו אל הדבקות והיחוד האמתי שהוא לב שומע (מלכים א ג, ט), וזהו: נַעֲשֶׂה וְאַחֵר כָּךְ נִשְׁמָע.
And this is the meaning of "Bless the Lord, His angels"—who are the righteous—"mighty in strength, who perform His word to hear the voice of His word" (Psalms 103:20). As it is known, the righteous are called angels through Torah and mitzvot, which were given at "Sinai," the numerical value of which is "ladder" (sulam), "set on the earth," and they ascend and descend through it (Genesis 28:12), unifying all the worlds with the vitality that illuminates within them.	וזהו: "בָּרְכוּ ה' מַלְאָכָיו" שהמה הצדיקים "גִּבּוֹרֵי כח עֲשֵׂי דְבָרוֹ כְּדִי לִשְׁמָע בְּקוֹל דְּבָרוֹ" - כְּדוּעַ שֶׁהַצַּדִּיקִים נִקְרָאִים מַלְאָכִים עַל יְדֵי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה שֶׁנִּתְּנָה בְּ"סִינִי", שְׁגִימָטְרִיא "סלם" מִצְבֵּה אֶרֶץ, וְהֵמָּה עֲלִים וְיִרְדִּים בּוֹ (בראשית כח, יב), וּמִיחְדִּים כָּל הָעוֹלָמוֹת עִם הַחַיּוֹת הַמֵּאִיר בְּתוֹכָם.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'eitz

Parshas Yisro

And this is the explanation of "to hear the voice of His word"—which is like uniting with the vitality of His word, for the voice is the vitality of speech. Through action—the performance of mitzvot—"one who comes to purify himself from below is assisted" (Shabbat 104a), until he reaches the original light, and he uses it to unify all worlds.	וְזֶהוּ פְּרוּשׁ: "לְשִׁמְעַת בְּקוֹל דְּבָרוֹ" - שֶׁהוּא כָמוֹ לִיחַד בְּחַיִּית דְּבָרוֹ, כִּי הַקּוֹל הוּא הַחַיִּית שֶׁל הַדְּבוּר, עַל יְדֵי הִ"עֲשִׂיָּה" - מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת, כִּי הִבָּא לְטַהֵר מִלְמַטָּה מִסִּיעִין לוֹ (שַׁבָּת קד, א), עַד שֶׁמִּגִּיעַ אֶל הָאוֹר כִּי הִבָּא לְטַהֵר מִלְמַטָּה - הִרְאֵשׁוֹן, וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לִיחַד כָּל הָעוֹלָמוֹת.
This is the response of Rava: "We who walk in completeness, it is written about us (Proverbs 11:3): 'The integrity of the upright shall guide them.'"	שֶׁהוּא תְּשׁוּבַת רַבָּא: אֲנִי דְדִסְגִּין בְּשִׁלְמוּתָא "כְּתִיב בֵּן "תִּמְתַּת יִשְׂרָאֵל תִּנְחָם.
From action to hearing, which is in the heart. However, auditory hearing must certainly precede action, for how can any action precede hearing? But this is not truly called hearing, for real hearing is the inner listening of the heart, which is unity and understanding—what is called "King of the World."	מִן הָעֲשִׂיָּה אֶל הַשְּׁמִיעָה שֶׁהוּא בִּלְבָב, אָבָל שְׁמִיעַת הָאָזָן בּוֹדֵאֵי תִקְדִּים לְעֲשִׂיָּה כִּי אִיךָ יִתְּנָ שׁוּם עֲשִׂיָּה קִדְּם הַשְּׁמִיעָה, בְּרָם אֵין זֶה נִקְרָא שְׁמִיעָה, כִּי אִם הַשְּׁמִיעָה שֶׁבִּנְקֻדַּת הַלֵּב שֶׁהוּא הַיְחֻד וְהַהֲבָנָה הַנִּקְרָא - מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
And this is: "Before the world was created, He and His Name alone existed." The concept of "He and His Name"—"He" refers to the Infinite, blessed be He, while "His Name" refers to Tzimtzum, the first light and the beginning of revelation.	וְזֶהוּ: "קִדְּם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הָיָה הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד", וְעַתָּה הוּא וְשְׁמוֹ, שֶׁ"הוּא" - אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְ"שְׁמוֹ" - הוּא הַצְּמֻצוּם, הוּא אוֹר הִרְאֵשׁוֹן וַתְּחִלַּת הַהִתְגַּלּוּת.
Like the concept of "name"—which serves to indicate and guide man. And this is what is meant by "the world was created from the light of His garment"—which is the illuminating Tzimtzum, and it is clothed within it "like a snail whose garment comes from itself." For will itself is Tzimtzum, and it is contained within it.	כְּעֵינֵן "שֵׁם" - שֶׁהוּא לְהוֹרָאוֹת הָאָדָם, וְזֶהוּ "שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא מֵאוֹר לְבוּשׁוֹ" - שֶׁהוּא הַצְּמֻצוּם הַמְאִיר, וְהוּא מְתַלַּבֵּשׁ בּוֹ "כְּהִדִּין קִמְצָא דְלְבוּשָׁא מִנִּיה" שֶׁהָיָה הָרָצוֹן הוּא הַצְּמֻצוּם וּבִיָּה הוּא.
And behold, the concept of the Ten Commandments corresponds to the Ten Utterances with which the world was created. "With the Torah, the Holy One, blessed be He, created the world" (Zohar Terumah 161a). And this is Rashi's explanation on "all these words, saying"—that the Holy One, blessed be He, spoke all Ten Commandments in one utterance. For	וְהִנֵּה עֵינֵן הַדְּבָרוֹת הֵמָּה "הַמְּאָמְרוֹת שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וּבְאוֹרֵיתָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא (זוהר תרומה קסא, א), וְזֶהוּ פְּרוּשׁ רַשִׁי" עַל "אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר" - שֶׁאֵמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל י' הַדְּבָרוֹת בְּדְבוּר אֶחָד, שֶׁהָיָה כְּשֶׁעָלָה בְּרָצוֹנוֹ לְבָרָא כָּל הַנִּבְרָאִים.

Menachem Mendel of Horodak
Pri Ha'eitz
Parshas Yisro

when it arose in His will to create all creations, this was Tzimtzum—and that was creation. For all were created at once, in the first instance.	– הוא הצמצום והיא הבריאה, שכלם בראשון נבראו.
However, their revelation, so that they could be grasped by limited beings, was not yet possible. And this is the meaning of Rashi's comment: "What is impossible for a human to say—if so, why does the verse say it? Furthermore, 'I am' and 'You shall have no other gods'?"—for it is all-encompassing and beyond comprehension.	אבל התגלותם להשגת המגבלים עדן לא היה אפשרות, וזהו פרוש רש"י: "מה שאי אפשר לאדם לומר כן אם כן מה תלמוד לומר עוד אנכי ולא יהיה" שהרי הוא הכולל הכל והוא העדר ההשגה.
And he resolved: "That He repeated and explained"—for afterward, in returning from below to above, from "Na'aseh" (We will do), one reaches "Nishma" (We will hear)—which is unity and attachment to "He spoke, and His will was done." Blessed is the Lord forever, Amen and Amen.	ותרץ: "שחזר ופרש" כי אחר כך בחזירתו מתתא לעלא מ"נעשה" יגיע לנשמע" – שהוא האחדות והדבקות אל שאמר ונעשה רצונו, -ברוך ה' לעולם אמן ואמן.
And this is the concept of the two crowns: one corresponding to "Na'aseh"—which is direct light (Or Yashar), and one corresponding to "Nishma"—which is unity, the returning light (Or Chozer). And Moses merited all of them—he is the Da'at (knowledge) that connects everything.	וזהו ענין הב' כתרין: אחד כנגד נעשה אור-ישר ואחד כנגד נשמע שהוא היחוד אור חוזר, וכלם זכה משה הוא הדעת המחבר הכל.